A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. május 11.*

A T-237/08. sz. ügyben,

az **Abadía Retuerta, SA** (székhelye: Sardón de Duero [Spanyolország], képviselik: X. Fàbrega Sabaté és M-l. Curell Aguilà ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: spanyol.

az OHIM első fellebbezési tanácsának (az R 1185/2007-1. sz. ügyben) 2008. április 2-án a CUVÉE PALOMAR szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásával kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. június 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. szeptember 18-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2009. november 24-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

Nemzetközi szabályozás

1 A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó megállapodás 1 C. mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodást (a továbbiakban: TRIPs-megállapodás) 1994. április 15-én Marrakeshben írták alá, és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) hagyták jóvá.

2 Az említett megállapodásnak „A földrajzi megjelölések kiegészítő oltalma borok és szeszes italok vonatkozásában” című 23. cikke a következőket mondja ki:

„(1) Mindegyik tag köteles az érdekelt felek számára biztosítani a jogi eszközöket, hogy megakadályozzák borokat megjelölő földrajzi megjelölés alkalmazását nem a szóban forgó földrajzi megjelöléssel jelölt helyről származó borokra, illetve szeszes italokat megjelölő földrajzi megjelölés alkalmazását nem a szóban forgó földrajzi megjelöléssel jelölt helyről származó szeszes italokra, még abban az esetben is, ha a termék valóságos származását is feltüntetik, vagy ha a földrajzi jelzést fordításban vagy »fajta«, »típusú«, »-féle«, »utánzat«, illetve hasonló kifejezéssel együtt tüntetik fel.

(2) Borokat jelölő földrajzi jelzésből álló vagy azt tartalmazó védjegy lajstromozását borokra, illetve szeszes italokat jelölő földrajzi jelzésből álló vagy azt tartalmazó védjegy lajstromozását szeszes italokra meg kell tagadni, vagy érvényteleníteni kell, ha a hazai jogszabályok megengedik – hivatalból, vagy az érdekelt kérésére – a nem az ilyen földrajzi helyről származó borok vagy szeszes italok tekintetében.

(3) Borokra vonatkozó homonim földrajzi jelzések esetében valamennyi megjelölés oltalomban részesül a 22. cikk (4) bekezdésében foglaltak fenntartásával. Mindegyik tag maga határozza meg azokat a gyakorlati feltételeket, amelyek szerint a szóban forgó homonim megjelöléseket egymástól meg kell különböztetni, figyelembe véve, hogy az érintett termelőknek méltányos elbánásban kell részesülniük, és hogy a fogyasztók nem téveszthetők meg.

(4) A borokra vonatkozó földrajzi jelzések oltalmának elősegítésére tárgyalásokat kell kezdeni a TRIPS Tanácsban egy multilaterális rendszer létrehozataláról a rendszerben részt vevő tagokban oltalmazható, borokra vonatkozó földrajzi jelzések közlését és lajstromozását illetően."

3 A TRIPs-megállapodás 24. cikkének (5) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha jóhiszemű védjegybejelentést tettek, a védjegyet jóhiszeműen lajstromozták vagy a védjegyhez fűződő jogokat jóhiszemű használat révén szerezték meg: […]

b) mielőtt a földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna,

a jelen fejezet végrehajtására tett intézkedések nem érintik a védjegy lajstromozhatóságát, a lajstromozás érvényességét, illetve a védjegyhasználati jogot pusztán azon az alapon, hogy a védjegy azonos vagy hasonló a földrajzi jelzéshez."

Közösségi szabályozás

4 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 7. cikkének

(1) bekezdését a j) ponttal a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK rendeletnek az Uruguayi Forduló keretében megkötött megállapodások végrehajtása érdekében történő módosításáról szóló, 1994. december 22-i 3288/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 83. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 185. o.) egészítette ki. E cikk, amely jelenleg a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja, a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha […] j) a borok, […] esetében a bor […] földrajzi származására utaló jelzést tartalmaz vagy abból áll, feltéve, hogy az érintett bor […] nem a jelzésnek megfelelő földrajzi területről származik."

5 A 3288/94 rendelet negyedik preambulumbekezdése meghatározza, hogy

„a TRIPs-megállapodás 23. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy nem részesíthető védjegyoltalomban a borok vagy a szeszes italok földrajzi származására utaló jelzést tartalmazó vagy abból álló megjelölés, illetve az ilyen védjegyet törölni kell, ha a szóban forgó bor vagy szeszes ital nem a jelzésnek megfelelő földrajzi területről származik, anélkül, hogy ennek feltételeként megkövetelné, hogy a megjelölésnek, illetve a védjegynek alkalmasnak kell lennie a fogyasztók megtévesztésére, ennélfogva a 40/94/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdését egy új j) albekezdéssel kell kiegészíteni."

6 A borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 179., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 25. o.) 50. cikke (1) és (2) bekezdésének a jogvita időpontjában alkalmazandó változata a következőket mondja ki:

„(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a [TRIPs]-egyezmény 23. és 24. cikkében megállapított feltételeknek megfelelően az érintettek megakadályozhassák a Közösségen belül az [1493/1999 rendelet] 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett termékeken feltüntetett földrajzi árujelzők

használatát olyan termékek esetében, amelyek nem a szóban forgó földrajzi árujelző által jelzett helyről származnak, akkor is, ha azokon az áru valódi származási helye fel van tüntetve, vagy ha a földrajzi árujelzőt fordításban használják, vagy olyan kifejezéseket tüntetnek fel mellette, mint »fajta«, »típus«, »szerű«, »utánzat«, vagy ehhez hasonlók.

(2) E cikk alkalmazásában »földrajzi árujelzők« azok a megjelölések, amelyek a terméket, mint a [WTO] tagjaként nyilvántartott harmadik ország területéről, annak egy régiójából vagy helységéből származót azonosítanak abban az esetben, ha a termék minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője alapvetően e földrajzi származási helynek tulajdonítható."

7 Az 1493/1999 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben egy tagállam egy meghatározott vidék nevét használja egy m. t. minőségi bor vagy adott esetben egy m. t. minőségi borrá feldolgozandó bor jelölésére, akkor ezt a nevet nem lehet a borágazat olyan termékeinek jelölésére használni, amelyek nem az adott vidékről származnak, és/vagy amelyek nem a vonatkozó közösségi vagy nemzeti előírásoknak megfelelően kapták ezt a megnevezést. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha egy tagállam egy helyi közigazgatási egység vagy annak egy része, illetve egy helység nevét egy m. t. minőségi bor, vagy adott esetben m. t. minőségi borrá feldolgozandó bor jelölésére használja."

8 Az 1493/1999 rendelet 54. cikke a következőképpen rendelkezik:

(1) „Meghatározott termőhelyről származó minőségi borok" (m. t. minőségi borok) azok a borok, amelyek megfelelnek e cím rendelkezéseinek, valamint az ezekkel kapcsolatban elfogadott közösségi és nemzeti rendelkezéseknek.

(4) A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az általuk elismert m. t. minőségi borok listáját, amelyen minden m. t. minőségi bor esetében feltüntetik azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek ezeknek az m. t. minőségi boroknak a termelésére és előállítására vonatkoznak.

(5) A Bizottság a listát közzéteszi a [Hivatalos Lap] C sorozatában.

9 A meghatározott termőhelyről származó. minőségi borok (m. t. minőségi borok) listáját a Bizottság az 1493/1999 rendelet 54. cikke (4) bekezdésének megfelelően első alkalommal az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 1999. február 19-i C 46. számában (113. o.) tette közzé. Ez a lista – amely megsemmisítette a korábban a meghatározott termőhelyről származó minőségi borokra vonatkozó különleges rendelkezések megállapításáról szóló, 1987. március 16-i 823/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 84., 59. o.) 1. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Hivatalos Lap 1996. november 15-i C 344. számában (110. o.) közzétett listát, és annak helyébe lépett – Spanyolországot illetően a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölést említi, valamint a Boletín Oficial del Estadóban (a spanyol állam hivatalos lapja) 1987. június 13-én (1987. július 3-i BOE), 1991. március 11-én (1991. március 14-i BOE) és 1995. november 29-én (1995. december 8-i BOE) közzétett miniszteri rendeletekre való utalást tartalmazza.

10 A Hivatalos Lap 2004. április 14-i C 90. számában (1. o.) a Bizottság új listát tett közzé az m. t. minőségi borokról. Abban Spanyolországot és a Valencia régiót illetően a Clariano alrégiót, valamint a 2000. október 19-i miniszteri rendeletet (2000. november 3-i BOE) és az APA/1815/2002 miniszteri rendeletet (2002. július 16-i BOE) említi.

11 Ezután a Bizottság 2006-ban (C 41., 1. o.) és 2007-ben (C 106., 1. o.) új listákat tett közzé a Hivatalos Lapban. E listák a Valencia régióval, a Clarino alrégióval kapcsolatban ugyanazokat a kifejezéseket, valamint a miniszteri rendeletekkel kapcsolatban ugyanazokat az utalásokat tartalmazzák, mint a Hivatalos Lap 2004. április 14-i C 90. száma.

Nemzeti szabályozás

12 A „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, a 2000. október 19-i miniszteri rendelettel megerősített és a Boletín Oficial del Estadóban 2000. november 3-án közzétett új rendelet 2. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jelen bejegyzett eredetmegjelöléssel biztosított oltalom az 1970. december 2-i 25/1970. sz. törvény 81. cikkében és a többi alkalmazandó jogszabályban előírt oltalom, amely a »Valencia« kifejezésre, valamint azon alrégiók, körzetek, települések, helységek és birtokok valamennyi elnevezésére terjed ki, amelyek magukban foglalják a 4. cikkben említett termelési és érlelési területeket.

(2) Tilos más borok esetében olyan neveket, védjegyeket, szavakat, kifejezéseket és megjelöléseket használni, amelyek a bejegyzett eredetmegjelöléshez való hangzásbeli vagy grafikai hasonlóságuk miatt összetéveszthetők a jelen szabályozás tárgyát képező borokkal, még ha azokat meg is előzik a »típusú«, »stílusú«, »palackozva«, »pincében tárolva« és hasonló szavak."

13 A „valencia” bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendelet 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A »valencia« bejegyzett eredetmegjelöléssel oltalomban részesített termelési terület a Valencia tartományban található azon földeket foglalja magában, amelyeket a szabályozási tanács megfelelőnek talál az 5. cikkben megjelölt szőlőfajta termelésére; a következőkben felsorolt alrégiókból és településekből áll: […] Clariano alrégió: [...] Palomar […].”

14 A „valencia” bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendelet 4. cikkének (1) bekezdését módosította a 2002. július 4-i APA/1815/2002 miniszteri rendelet (a BOE 2002. július 16-i 169. száma, 25958. o.). A „palomar” szó helyébe az „el palomar” szavak léptek.

A jogvita előzményei

15 2006. november 27-én a felperes, az Abadía Retuerta, SA a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

16 A lajstromoztatni kívánt védjegy a CUVÉE PALOMAR szómegjelölés volt.

17 A lajstromozást a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban kérelmezték, az alábbi leírással: „borok”.

18 Az elbíráló, mivel úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának feltétlen kizáró okába ütközik, a 2007. június 5-i határozattal elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.

19 A felperes fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozata ellen.

20 Az első fellebbezési tanács a 2008. április 2-i határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést, és a felperest kötelezte az eljárás költségeinek a viselésére.

21 A fellebbezési tanács emlékeztet, hogy az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően (lásd a Bíróság C-245/02. sz. Anheuser-Busch-ügyben 2004. november 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-10989. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), mivel a Közösség tagja a TRIPs-megállapodásnak, köteles a védjegyekre vonatkozó jogalkotását, amennyire csak lehetséges, e megállapodás szövege és célja alapján értelmezni (a megtámadott határozat 13. pontja).

22 A fellebbezési tanács meghatározza, hogy a TRIPs-megállapodás 22. cikke (3) bekezdése és a 23. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek az összehasonlításából kitűnik, hogy ez utóbbi rendelkezés, amelynek a tartalmát beillesztették a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjába, *lex specialisnak* minősül, amely a borok és a szeszes italok azonosítására szolgáló földrajzi jelzések lajstromozásának különös tilalmát

írja elő. Véleménye szerint abszolút és korlátlan tilalomról van szó, mivel nem függ attól a feltételtől, hogy a földrajzi jelzés védjegyben történő használata az említett termékek esetében ne vezesse félre a közönséget a valódi származási helyet illetően, amely feltételtől ezzel szemben kifejezetten függ a TRIPs-megállapodás 22. cikkének (3) bekezdésében említett földrajzi jelzések lajstromozása általános tilalmának az alkalmazása (16. és 17. pont).

23 A fellebbezési tanács lényegében megállapítja, hogy az el Palomar a Clariano alrégió egyik településének a neve, és az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályozás alapján a „valencia" bejegyzett eredetmegjelöléssel oltalomban részesített termelési területnek minősül (a megtámadott határozat 19. és 20. pontja).

24 A fellebbezési tanács úgy véli, hogy nagy a hasonlóság a „valencia" bejegyzett eredetmegjelöléssel oltalomban részesített el Palomar településnév és a bejelentett védjegyben szereplő „palomar" szó között (a megtámadott határozat 26. pontja).

25 A fellebbezési tanács megállapítja, hogy ennélfogva annak használata a 2000. október 19-i miniszteri rendelet 2. cikkének (2) bekezdése alapján tilos, mivel a közösségi védjegyet nem az említett származási terület borainak az elnevezésére kérelmezték (a megtámadott határozat 26. pontja).

26 A fellebbezési tanács ezenkívül megjegyzi, hogy igaz ugyan, hogy a település hivatalos neve el Palomar, a „palomar" elem az, amely azonosítja ezt a meghatározott területet, és alapvető, a földrajzi jelzés alapjául szolgáló elemnek minősül, mivel ez a felismerés nem függhet az „el" névelő jelenlététől. Ráadásul a szóban forgó települést névelő nélkül, Palomar névvel határozták meg a 2000. október 19-i miniszteri rendeletben (a megtámadott határozat 29. pontja).

27 Mivel a bejegyzett eredetmegjelölés oltalma kiterjed a településnevekre, a jelen esetben az el Palomarra, és azon szavakra, amelyek hasonlóságuknál fogva összetéveszthetőséget okozhatnak, mint ahogy ez a helyzet a bejelentett védjegyben szereplő „palomar" szóval is, a fellebbezési tanács jelzi, hogy e szónak a bejelentett közösségi védjegyben való jelenléte az alkalmazandó szabályozás szerint úgy értendő, mint a bor azonosítására szolgáló földrajzi jelzés. Mivel a szóban forgó termékek nem e földrajzi helyről származnak, a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja alapján meg kell tagadni a borok elnevezése céljából bejelentett közösségi védjegy lajstromozását, mivel hamis földrajzi jelzést tartalmaz (a megtámadott határozat 30. pontja).

28 A fellebbezési tanács végül pontosítja, hogy ez a megállapítás alkalmazandó a termékeknek a kérelemben szereplő módosított leírására, vagyis „a Sardón de Duero [Valladolid, Spanyolország] településen található »Pago Palomar« néven ismert borvidékről származó borokra" is. A fellebbezési tanács úgy véli, hogy ez a korlátozás nem teszi lehetővé azt, hogy a megfogalmazott kifogás elfogadható legyen, mivel ez a korlátozás csak megerősíti azt a tényt, hogy a bejelentett védjegy olyan földrajzi jelzést tartalmaz, amely nem felel meg az általa elnevezett borok származásának, ami ellentétes a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának rendelkezéseivel (a megtámadott határozat 31. pontja).

Az eljárás és a felek kérelmei

29 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

30 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felek érvei

31 A felperes keresetének alátámasztására egyetlen, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának a megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

32 Először is, a felperes lényegében azzal érvel, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontját szűken kell értelmezni, mivel lajstromozási tilalmat tartalmaz. Következésképpen úgy véli, hogy e rendelkezés a jelen ügyben nem alkalmazandó, mivel a CUVÉE PALOMAR bejelentett védjegy nem az „el Palomar" bejegyzett eredetmegjelölést tartalmazza.

33 A település neve ugyanis el Palomar, és nem Palomar, a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, az APA/1815/2002. miniszteri rendelettel módosított új rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján.

34 Másodszor a felperes azt állítja, hogy az illetékes szervezetek védjegybejelentéssel szembeni, a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölés védelme érdekében történő felszólalásának a hiánya az említett védjegy és a település neve közötti ütközés hiányát bizonyítja.

35 Harmadszor a felperes azzal érvel, hogy el Palomar településnek kicsivel több mint 500 lakosa van. Következésképpen egy nagyon kicsi, az átlagos spanyol és európai fogyasztók számára teljesen ismeretlen településről van szó, amely fogyasztók nem tudják, hogy a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésű borokat el Palomarban állítják elő. Az el Palomar név ezért az érdekeltek körében egy teljesen ismeretlen földrajzi név.

36 A felperes lényegében előadja, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja) vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, amelynek következtében nem kell alkalmazni a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétlen kizáró okot a nem ismert földrajzi területeket leíró névből álló összetett védjegyek esetében (a Bíróság C-108/97. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 31–33. pontja), *mutatis mutandis* alkalmazni kell a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett feltétlen kizáró okra is.

37 Negyedszer a felperes azzal érvel, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontját úgy kell értelmezni, mint amely a lajstromozás feltétlen tilalmának az alkalmazása céljából azt jelenti, hogy a bejelentett védjegynek téves földrajzi jelzést kell tartalmaznia, vagy abból kell állnia.

38 Márpedig a felperes szerint a CUVÉE PALOMAR védjegybejelentés nem tartalmaz téves földrajzi jelzést, és nem áll abból. Ellenkezőleg, a védjegy a felperes borainak a földrajzi származását jelöli. A „palomar" kifejezés ugyanis a CUVÉE PALOMAR védjegyben a Sardón de Duero (Valladolid) spanyol településen elhelyezkedő, az Abadía Retuerta, SA tulajdonában álló Retuerta területen található, XIX. sz. óta fennálló Palomar szőlőültetvényre utal.

39 Márpedig a felperes szerint egyértelmű, hogy az Abadía Retuerta, SA-nak mint a Palomar szőlőültetvény tulajdonosának teljes mértékben jogában áll, hogy az e szőlőültetvényen termelt borokat a CUVÉE PALOMAR védjeggyel jelölje. Ez az oka annak, hogy az OHIM által felhozott kifogásoknak való megfelelés és a felperes termékeinek a földrajzi származása tárgyában felmerülő tévedések elkerülése céljából a felperes elfogadta a védjegybejelentésnek „a Sardón de Duero [Valladolid, Spanyolország] településen található »Pago Palomar« néven ismert borvidékről származó borokra" történő 2007. február 16-ai korlátozását.

40 A felperes lényegében úgy véli, hogy következésképpen a CUVÉE PALOMAR védjegybejelentés nem tartalmaz semmiféle hamis földrajzi jelzést, mivel a Palomar szőlőültetvény létezik, és mivel az az ő tulajdonában van, és úgy véli, hogy a bejelentett védjegy ezért nem képezheti a lajstromozás 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen tilalmának a tárgyát.

41 Ötödször a felperes azzal érvel, hogy a tulajdonában lévő Palomar szőlőültetvény, amelynek a neve – amint a fenti 38. pontban szerepel – a XIX. század óta bizonyítottan létezik, jóval megelőzi az „el Palomar" településnek a „valencia" bejegyzett

eredetmegjelölés oltalma alatt álló termelési területként 2000-ben történő elismerését. Ezért a CUVÉE PALOMAR védjegy lajstromozásának az elutasítása sérti a *prior tempore, potior iure* (időben előbbi megelőzi a későbbit) latin maximában megfogalmazott általános jogelvet. A felperes megállapítja, hogy a 2000. október 19-i miniszteri rendelet, amely az „el Palomar" településnek a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölés oltalma alatt álló termelési területként való elismeréséhez vezetett, még a 2 085 129. sz. CUVÉE EL PALOMAR spanyol védjegynél is későbbi, amely utóbbi 1997-re tehető.

42 Hatodszor a felperes lényegében azt állítja, hogy a „palomar" szó többjelentésű szó, amely a Real Academia Española szótárja szerint a következőket jelenti: „1. főnév. Az a hely, ahol galambokat nevelnek. 2. melléknév. Egyfajta madzag: a klasszikus madzagnál vékonyabb és csavartabb".

43 Úgy véli, hogy ez a tény csökkenti az „el Palomar" település állítólagos földrajzi jelzés jellegét.

44 A felperes azon a véleményen van, hogy amennyiben a védjegyből álló megjelölés a földrajzi jelentésén kívül más jelentéssel is bír, amely felülkerekedik a földrajzi jelentésén, a fő jelentését kell figyelembe venni. Ahogy ez az értékelés megtörténik, a megfelelő jogi szabályozást kell alkalmazni. Márpedig a felperes szerint a „palomar" kifejezés rendelkezik egy valamennyi fogyasztó számára ismert fő jelentéssel, amely nem más, mint „az a hely, ahol galambokat nevelnek".

45 A felperes előadja azt az érvet, hogy mivel a „palomar" szó állítólagos földrajzi jellegét gyengítette e név többi jelentése, e „palomar" szó betöltheti a védjegy rendeltetését. Úgy véli, hogy következésképpen a megtámadott határozat a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja téves értelmezést tartalmaz. Egy állítólagos közös érdek védelme, amely igazolná a földrajzi jelzésekkel egybevágó védjegyek elutasítását, a

felperes szerint ugyanis nem vezethet ahhoz az abszurd helyzethez, hogy elutasítják azokat a védjegyeket, amelyek más jelentéssel bírnak, vagy – amint a jelen ügyben – a szóban forgó termékek származási területét jelölik meg.

46 Hetedszer a felperes lényegében azt állítja, hogy jogosultja különböző, a 33. osztályba tartozó borokat – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – megjelölő közösségi védjegyeknek, valamint a CUVÉE EL PALOMAR spanyol védjegynek, amely az „el Palomar" település nevét teljes mértékben tartalmazza.

47 A felperes e tekintetben a TRIPs-megállapodás 24. cikke (5) bekezdésének a fenti 3. pontban idézett szövegére hivatkozik (lásd a fenti 3. pontot).

48 Márpedig véleménye szerint a 2.085.129. sz. CUVÉE EL PALOMAR spanyol védjegyet 1997-ben lajstromozták, és ezért megelőzi az „el Palomar" település nevének a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölés keretén belüli, 2000-ben szabályozott oltalmát.

49 A felperes következésképpen megállapítja, hogy nem lehet vitatni a CUVÉE EL PALOMAR (1997-ben lajstromozott) és a CUVÉE PALOMAR (általa jóhiszeműen bejelentett) védjegyek érvényességét kizárólag azzal az indokkal, hogy e védjegyek hasonlítanak egy később elismert földrajzi jelzéshez.

50 A felperes ezenkívül hangsúlyozza, hogy a CUVÉE EL PALOMAR védjegy az 1998. szeptember 23-án lajstromozott 699.977. sz. nemzetközi védjeggyel az Európai Unió számos országában is oltalom alatt áll.

51 A fellebbezési tanács azon megállapítását illetően, hogy a korábbi lajstromozások nem relevánsak, mivel állandó ítélkezési gyakorlat az, hogy a nemzeti határozatok nem kötik az OHIM-ot, és nem mentesítik az alól, hogy az éppen vizsgált ügyben a közösségi szabályozást alkalmazza, a felperes kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyja, hogy a korábbi lajstromozások közül kettőt (vagyis a 4.827.978. sz. PAGO PALOMAR és az 5.501.978. sz. ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR közösségi védjegyek) maga az OHIM vizsgált meg, tehát nem nemzeti döntések.

52 A felperes úgy véli, hogy azt a tényt, hogy a német, spanyol, francia, olasz, osztrák és egyesült királyságbeli védjegyhivatalok helyt adtak a CUVÉE EL PALOMAR védjegy lajstromozásának, az OHIM-nak figyelembe kellett volna vennie annak egyértelmű példájaként, hogy a CUVÉE PALOMAR közösségi védjegy nem tartozik a lajstromozás semelyik feltétlen kizáró oka alá, annál inkább sem, mivel az OHIM maga fogadta el a PAGO PALOMAR és az ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR közösségi védjegyek lajstromozását.

53 Nyolcadszor a felperes lényegében azzal érvel, hogy az OHIM lajstromozott olyan védjegyeket, mint a CUVÉE MEDITERRANEO, a CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ és a CUVÉE OCCITANE.

54 Márpedig a felperes szerint e védjegyek közvetlen és egyértelmű kapcsolatban állnak a bortermelő körökben ismert földrajzi területtel, mivel az európai közönség általában képes földrajzilag azonosítani a mediterrán területeket, a Saint-Tropez-i öblöt és az okszitán területeket.

55 A felperes szerint ebből az következik, hogy a CUVÉE PALOMAR védjegy lajstromozásának megtagadása az egyenlőség elve megsértésének és az OHIM önkényes döntésének minősül.

56 Végül a tárgyalás során a felperes lényegében előadta azt, hogy az m. t. minőségi borok Bizottság által a Hivatalos Lapban 2007-ban közzétett listája nem tartalmazza az „el Palomar" nevet, hanem csupán azon nemzeti szabályozások rendelkezéseire utal, amelyekben e kifejezés szerepel. Márpedig véleménye szerint a lista Hivatalos Lapban történő közzététele a nemzeti jogszabályok által oltalomban részesített földrajzi jelzések érvényesítése feltételének minősül. Mivel az „el palomar" földrajzi jelzést nem tették közzé a Hivatalos Lapban, nem érvényesíthető a felperessel szemben.

57 Ezenkívül a felperes a tárgyalás során azzal érvelt, hogy a lista Hivatalos Lapban történő közzététele csak 2007-ben, vagyis a védjegybejelentés 2006. november 27-i benyújtását követően történt. Márpedig szerinte a nemzeti jogszabályok által oltalomban részesített földrajzi elnevezések érvényesíthetőségét a listának a Hivatalos Lapban történő Bizottság általi közzététele váltja ki. Következésképpen, ha a Törvényszék úgy véli, hogy azon lista Hivatalos Lapban történő közzététele, amely csak az „el Palomart" tartalmazó nemzeti szabályozás rendelkezéseire utal, elegendő e kifejezés nyilvánosságához, meg kell állapítani, hogy a közzététel csak a védjegybejelentés benyújtását követően történt, és következésképpen ezen oltalomban részesített földrajzi elnevezés nem érvényesíthető a felperessel szemben.

58 Az OHIM vitatja ezt az érvelést, és lényegében úgy véli, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyes ténybeli és jogi értékelést végzett.

A Törvényszék álláspontja

59 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja előírja, hogy nem részesülhetnek védjegyoltalomban azon borvédjegyek, amelyek a borok földrajzi származására

utaló jelzést tartalmaznak vagy abból állnak, amennyiben e bor nem e földrajzi helyről származik.

60 E rendelkezés alkalmazása céljából meg kell határozni a „bor […] földrajzi származására utaló jelzés” fogalmának a terjedelmét.

61 A 40/94 rendelet nem határozza meg a borok földrajzi származására utaló jelzés fogalmát.

62 Meg kell azonban jegyezni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontját a 3288/94 rendelet illesztette be e rendeletbe.

63 A 3288/94 rendelet negyedik preambulumbekezdése meghatározza ugyanis, hogy „a TRIPs-megállapodás 23. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy nem részesíthető védjegyoltalomban a borok vagy a szeszes italok földrajzi származására utaló jelzést tartalmazó vagy abból álló megjelölés, illetve az ilyen védjegyet törölni kell, ha a szóban forgó bor vagy szeszes ital nem a jelzésnek megfelelő földrajzi területről származik, anélkül, hogy ennek feltételeként megkövetelné, hogy a megjelölésnek, illetve a védjegynek alkalmasnak kell lennie a fogyasztók megtévesztésére”, és hogy „a 40/94/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdését egy új j) albekezdéssel kell kiegészíteni”.

64 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy mivel a Közösség tagja a TRIPs-megállapodásnak, köteles a védjegyekre vonatkozó jogalkotását, amennyire csak lehetséges, e megállapodás szövege és célja alapján értelmezni (lásd a fenti 21. pontban hivatkozott Anheuser-Busch-ügyben hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

65 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint közvetlenül alkalmazandónak kell tekinteni a Közösségek által harmadik államokkal kötött megállapodás valamely rendelkezését,

ha e megállapodás szövegére, valamint céljára és természetére tekintettel megállapítható, hogy olyan világos, pontos és feltétlen kötelezettséget tartalmaz, amelynek végrehajtása vagy hatálya semmilyen későbbi aktusnak nincs alárendelve (a Bíróság C-300/98. és C-392/98. sz., Dior és társai egyesített ügyekben 2000. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-11307. o.] 42. pontja).

66 A Bíróság azonban már megállapította egyrészt, hogy a WTO-megállapodás és annak mellékletei, figyelembe véve azok jellegét és szerkezetét, főszabály szerint nem szerepelnek azon szabályok között, amelyek tekintetében a Bíróság megsemmisítés iránti kereset keretében felülvizsgálja a közösségi intézmények aktusainak jogszerűségét (a fenti 65. pontban hivatkozott Dior és társai ügyben hozott ítélet 42. pontja), és másrészt, hogy a TRIPs-megállapodásnak a WTO-megállapodás mellékletében szereplő rendelkezései nem olyan jellegűek, hogy a magánszemélyek számára olyan jogokat keletkeztetnének, amelyekre azok a közösségi jog értelmében a bíróságok előtt közvetlenül hivatkozhatnak (a fenti 65. pontban hivatkozott Dior és társai ügyben hozott ítélet 43. pontja).

67 Ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy bár a TRIPs-megállapodás rendelkezéseinek nincs közvetlen hatályuk, a védjegyekről szóló jogszabályt, vagyis a jelen ügyben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontját, amennyire lehetséges, e megállapodás szövegének és céljának a fényében kell értelmezni.

68 Meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában szereplő, a „bor […] földrajzi származására utaló jelzés" fogalmának francia változata eltér a TRIPs-megállapodás 23. cikkében szereplő, a fenti 2. pontban hivatkozott fogalomtól.

69 Van azonban másik két nyelv, amelynek a szövege hiteles a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója eredményeinek összegzéséről szóló, 1994. április

15-én Marrakeshben aláírt záróokmány (HL L 336., 253. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 345. o.) alapján, amelynek szövegét francia, angol és spanyol nyelven készítették el.

70 Így meg kell jegyezni, hogy a „geographical indication identifying wines" szavakat használja mind a TRIPs-megállapodás 23. cikke, mind a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja az e rendelkezések angol változatában.

71 Továbbá a TRIPs-megállapodás 23. cikkének spanyol változata az „indicación geográfica que identifique vinos" szavakat és a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának spanyol változata az „indicación geográfica que identifique el vino" szavakat használja.

72 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában a borokat azonosító földrajzi jelzésekről, és nem a „bor […] földrajzi származására utaló" földrajzi jelzésekről van szó.

73 A földrajzi jelzések borokra vonatkozó meghatározását és oltalmát a jelen ügyben *ratione temporis* alkalmazandó 1493/1999 rendelet állapítja meg.

74 Ezenkívül a borokat azonosító földrajzi jelzésnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának értelmében vett fogalmát a földrajzi jelzések borokra vonatkozó meghatározásának és oltalmának a területén releváns közösségi jogi rendelkezésekre tekintettel kell értelmezni. Következésképpen az 1493/1999 rendeletre kell utalni, amelynek az is a célja, hogy biztosítsa a közösségi jogszabályoknak a

TRIPs-megállapodás rendelkezéseivel való összhangját, amint ez e rendelet (56) és (80) preambulumbekezdéséből is kiderül.

75 Az 1493/1999 rendelet 50. cikkének (1) bekezdése a harmadik országokból származó termékekre vonatkozó földrajzi jelzések TRIPs-megállapodás 23. és 24. cikkének alkalmazása keretében történő oltalmát érinti.

76 Azonban ugyanezen 50. cikk (2) bekezdése a földrajzi jelzések fogalmát csak e rendelkezés (1) bekezdésének alkalmazása céljából határozza meg.

77 Következésképpen az 1493/1999 rendelet más rendelkezéseire kell hivatkozni a földrajzi jelzés e rendelet értelmében vett fogalma tartalmának a meghatározása céljából.

78 Az 1493/1999 rendelet 47. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az e rendelet hatálya alá tartozó egyes termékek elnevezésére, jelölésére, kiszerelésére, valamint egyes adatok és kifejezések oltalmára vonatkozó szabályok ebben a fejezetben és a VII. és a VIII. mellékletben szerepelnek."

79 Az 1493/1999 rendelet 47. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében az e cikk (1) bekezdésében említett szabályok többek között a földrajzi árujelzők használatát szabályozó rendelkezésekből állnak.

80 Az 1493/1999 rendelet VI. mellékletének A. része a következőket írja elő:

„1. A meghatározott termőhely az olyan szőlőtermő területet vagy szőlőtermő területek összességét jelenti, amely különleges minőségi jellemzőkkel rendelkező borokat terem, és amelynek nevét az m. t. minőségi bor jelölésére használják.

2. Valamennyi meghatározott termőhelyet pontosan – lehetőleg parcella-szinten [helyesen: parcella vagy szőlőültetvény szintjén] – kell körülhatárolni. Ezt a körülhatárolást valamennyi érintett tagállam elvégzi, és ennek során figyelembe veszi azokat a tényezőket, amelyek hozzájárulnak az e területeken termelt borok minőségéhez, vagyis a talaj és az altalaj jellegét, az éghajlatot és a parcella [helyesen: parcella és a szőlőültetvény] fekvését.

3. A meghatározott termőhelyet földrajzi nevével jelölik […]

4. Egy meghatározott termőhelyet jelölő földrajzi névnek kellőképpen pontosnak kell lennie és ismert módon kapcsolódnia kell a termelés területéhez, hogy – tekintettel a fennálló helyzetre – el lehessen kerülni az összetévesztést.”

81 Az 1493/1999 rendelet VII. melléklete B. része 1. pontja c) alpontjának első francia bekezdése a következőket írja elő:

„A Közösségben előállított termékek címkézését – még meghatározandó feltételek mellett – ki lehet egészíteni a következő adatokkal: […] m. t. minőségi borok esetében:

utalás a meghatározott termőhelynél kisebb földrajzi területre a termelő tagállam által megállapított rendelkezéseknek megfelelően […]”.

82 Az 1493/1999 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének első albekezdése meghatározza, hogy amennyiben egy tagállam egy meghatározott vidék nevét használja egy m. t. minőségi bor jelölésére, akkor ezt a nevet nem lehet a borágazat olyan termékeinek jelölésére használni, amelyek nem az adott vidékről származnak, és/vagy amelyek nem a vonatkozó közösségi vagy nemzeti előírásoknak megfelelően kapták ezt a megnevezést. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha egy tagállam egy helyi közigazgatási egység vagy annak egy része, illetve egy helység nevét egy m. t. minőségi bor jelölésére használja.

83 Más szóval az 1493/1999 rendelet alapján a tagállamok rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy egy település, annak egy része, illetve egy dűlő nevét valamely m. t. minőségi bor jelölésére használják. Ilyen esetben e nevet nem lehet a nem erről a településről, annak egy részéről, illetve dűlőről származó, vagy azon borágazati termékek leírására használni, amelyek nem az alkalmazandó közösségi vagy nemzeti előírásoknak megfelelően kapták ezt a megnevezést.

84 Meg kell tehát állapítani, hogy az 1493/1999 rendelet alkalmazásának keretében a tagállamok feladata a területükön azon földrajzi jelzések meghatározása, amelyeket oltalomban kíván részesíteni.

85 A „valencia” bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, a spanyol jogalkotó által elfogadott új rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az e bejegyzett eredetmegjelöléssel biztosított oltalom a „valencia” kifejezésre, valamint azon alrégiók, körzetek, települések, helységek és birtokok valamennyi elnevezésére terjed ki, amelyek magukban foglalják a 4. cikkben említett termelési és érlelési területeket.

86 A 2002. július 4-i APA/1815/2002 miniszteri rendelettel módosított, a „valencia” bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendelet 4. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a „valencia” bejegyzett eredetmegjelöléssel oltalomban részesített termelési terület többek között a Clariano alrégióból áll, amely magában foglalja többek között az „el Palomar” nevű települést.

87 Az „el Palomar” név tehát a spanyol jogszabály és következésképpen az 1493/1999 rendelet 52. cikke értelmében földrajzi jelzésnek minősül valamely m. t. minőségi bor esetében, amit a felperes nem vitat, aki a tárgyalás során egyébiránt megerősítette, hogy e jogszabály érvényességét nem vitatta a spanyol bíróságok előtt.

88 Mivel az „el Palomar” név földrajzi jelzés valamely m. t. minőségi bor esetében, következésképpen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében vett, bort azonosító földrajzi jelzésnek minősül.

89 Meg kell állapítani, hogy a felperes továbbá nem állítja azt, hogy az „el Palomar” földrajzi jelzést nem használják az ilyen nevű településben termelt bor azonosítására. Lényegében ugyanis csak azzal érvel, hogy az el Palomar földrajzi jelzés ellenére joga van a Palomar név használatára.

90 A felperes ezzel szemben azzal az indokkal vitatja az el Palomar földrajzi jelzés érvényesíthetőségét, hogy az 1493/1999 rendelet 54. cikkének (5) bekezdése alapján a Hivatalos Lapban a Bizottság által közzétett lista nem említi az el Palomart vagy a Palomart.

91 E tekintetben az 1493/1999 rendelet 54. cikkének (4) és (5) bekezdése úgy rendelkezik egyrészt, hogy a tagállamok továbbítják a Bizottságnak az általuk elismert m. t. minőségi borok listáját, amelyen minden m. t. minőségi bor esetében feltüntetik azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek ezeknek az m. t. minőségi boroknak a termelésére és előállítására vonatkoznak, és másrészt, hogy a Bizottság a listát közzéteszi a Hivatalos Lap C sorozatában.

92 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendeletet közzétették a BOE 2000. november 3-i számában. Az APA/1815/2002. miniszteri rendeletet a BOE 2002. július 16-i számában tették közzé.

93 Másrészt az m. t. minőségi borok listáját a 1493/1999 rendelet 54. cikke (5) bekezdésének megfelelően első alkalommal 1999. február 19-én tették közzé a Hivatalos Lapban (C 46., 113. o.).

94 Amint a fenti 10. pontban szerepel, 2004. július 14-én a Bizottság a Hivatalos Lapban egy új listát tett közzé az m. t. minőségi borokról. Abban Spanyolországot és a Valencia régiót illetően a Clariano alrégiót, a 2000. október 19-i miniszteri rendeletet és az APA/1815/2002. miniszteri rendeletet említi, valamint utal e két rendelet BOE-ban történő közzétételére.

95 Amint ezenkívül a fenti 11. pontban szerepel, a Bizottság ezt követően 2006-ban, majd 2007-ben új listákat tett közzé a Hivatalos Lapban. E listák a Valencia régióval és a Clarino alrégióval kapcsolatban ugyanazokat a kifejezéseket tartalmazzák, mint a Bizottság által 2004-ben közzétett lista.

96 A felperes tehát nem állíthatja, hogy a Clariano földrajzi jelzést tartalmazó m. t. minőségi borok listáját és a spanyol jog releváns rendelkezéseire való utalást a Hivatalos Lapban első alkalommal csak 2007-ben tették közzé.

97 Továbbá meg kell állapítani, hogy a földrajzi jelzések 1493/1999 rendeletben megállapított közösségi oltalma azon földrajzi jelzéseken alapul, amelyeket a tagállamok jogszabályai állapítanak meg az említett rendelet releváns rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett. Ez az oltalom ugyanis nem önálló közösségi eljárásból következik, és egy olyan mechanizmusból sem, amely alapján a tagállamok által elismert földrajzi jelzéseket egy kötelező hatályú közösségi jogi aktusba foglalják.

98 Az 1493/1999 rendelet 54. cikkének (4) és (5) bekezdéséből adódó egyetlen kötelezettség a tagállamokra nézve az általuk elismert m. t. minőségi borok listájának a Bizottsággal történő közlése, feltüntetve az egyes m. t. minőségi borok esetében a termelésükre és előállításukra vonatkozó nemzeti rendelkezésekre történő utalásokat, a Bizottságra nézve pedig e listának a Hivatalos Lap C – és nem L – sorozatában való közzététele.

99 Mivel a földrajzi jelzéseknek az oltalma a tagállami jogszabályokból ered, ebből következik, hogy a harmadik személyekkel szemben azon nemzeti intézkedések érvényesíthetősége, amelyekkel a tagállamok egy meghatározott termőhely nevét vagy az 1493/1999 rendelet 52. cikke (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően egy helyi közigazgatási egység vagy annak egy része, illetve egy helység nevét használják egy m. t. minőségi borra, e rendelkezéseknek az ezeket elfogadó tagállamnak a hivatalos lapjában történő közzétételéből következik.

100 Márpedig bizonyos, hogy a „valencia” bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendeletet, valamint az APA/1815/2002. miniszteri

rendeletet 2000-ben, illetve 2002-ben, vagyis a védjegy 2006. november 27-ei bejelentését megelőző időpontokban közzétették a BOE-ban.

101 Abból a tényből, hogy a földrajzi jelzések oltalma a tagállami jogszabályokból ered, az következik továbbá, hogy az m. t. minőségi borok listájának és a nemzeti rendelkezésekre való utalásoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában történő közzététele csupán egy, a közönséget arról tájékoztató intézkedésnek minősül, hogy az egyes tagállamok a nemzeti jogszabályaik keretében földrajzi jelzéseket részesítettek oltalomban.

102 Igaz, hogy a Bizottság által elfogadott, a Spanyol Királyság által közölt információk közzétételének a módja aligha tűnik hatékonynak a közönség teljes és hiánytalan tájékoztatásának a biztosítása érdekében, amennyiben valamely, többek között a Valencia régió és a Clariano alrégió – beleértve az „el Palomar" települést – vonatkozásában eredetmegjelölésnek minősülő település neve nem szerepel a Bizottság által közzétett listán.

103 Mindazonáltal meg kell állapítani egyrészt, hogy a nemzeti információk közzétételének ilyen módja tiszteletben tartja az 1493/1999 rendelet 54. cikkének (5) bekezdését, és másrészt, hogy nem kérdőjelezi meg az 1493/1999 rendelettel azon földrajzi jelzéseknek biztosított oltalmat, amelyek a spanyol jogszabály alapján oltalomban részesülnek, beleértve az „el Palomar" földrajzi jelzést is.

104 A tárgyhoz nem tartozik ugyan, de meg kell továbbá jegyezni, hogy az Európai Közösség és a Dél-afrikai Köztársaság között a borkereskedelemről kötött megállapodás (HL 2002. L 28., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 40. kötet, 203. o.) 8. cikke alapján a Közösségből származó borok tekintetében oltalom alatt állnak a II. mellékletben említett földrajzi árujelzők.

105 A megállapodás II. melléklete (A földrajzi árujelzők jegyzéke) A. pontja (A Közösségből származó borok földrajzi árujelzői) III. része (A Spanyol Királyságból származó borok) 1. pontjának (Meghatározott régiókban termelt minőségi borok) 1.2.48. alpontjának (Meghatározott régió: Valencia) d) alpontja (Alrégió: Clariano) említi a Palomar nevet.

106 A Palomar név szerepel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között a mezőgazdasági termékek kereskedelméről kötött megállapodás (HL 2002. L 114., 132. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 41. kötet, 159. o.) mellékleteiben is.

107 Meg kell állapítani, hogy e megállapodások megelőzik a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendelet 4. cikke (1) bekezdésének az APA/1815/2002. miniszteri rendelettel történő 2002. július 4-i módosítását, amely a Palomar név helyett bevezeti az „el Palomar" nevet.

108 A Palomar név megjelenik az 1994-ben az Európai Közösség és Ausztrália között a borkereskedelemről kötött megállapodás (HL 1994. L 86., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 20. kötet, 3. o.) mellékleteiben is, ami annak a megállapításához vezet, hogy a Spanyol Királyság által az „el Palomar" földrajzi jelzésnek biztosított oltalom megelőzi a 2002. július 4-én az APA/1815/2002. miniszteri rendelettel módosított, a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendelet rendelkezéseit.

109 E vizsgálat végén emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának megfelelően nem lajstromozhatók azok a borvédjegyek, amelyek borokat azonosító földrajzi jelzést tartalmaznak vagy abból állnak, amennyiben e borok nem e területről származnak.

110 Tény, hogy az a bor, amelyre tekintettel a felperes a CUVÉE PALOMAR szóvédjegy közösségi védjegyként való lajstromozása iránt kérelmet nyújtott be, nem a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, a BOE-ban a lajstromozás iránti kérelmet megelőzően közzétett új rendeletben említett „el Palomar" településről származik.

111 A lajstromozás iránti kérelemben szereplő védjegy következésképpen olyan földrajzi jelzésből áll, amely m. t. minőségi bort azonosít, miközben a bejelentett védjeggyel érintett bor nem e földrajzi helyről származik.

112 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy sérti a lajstromozás 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró okát.

113 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezheti meg a felperesnek az egyetlen jogalapjának az alátámasztására előadott érvelése.

114 Először is a felperes lényegében azt állítja, hogy mivel a területének egy része a Palomar nevet viseli, a bejelentett védjegyben szereplő e név nem minősül hamis vagy téves jelzésnek.

115 Közömbös azonban, hogy e kifejezés nem téves, mivel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok alkalmazásának egyetlen megkívánt feltétele az, hogy a borvédjegy tartalmazzon egy bort azonosító földrajzi jelzést vagy abból álljon, miközben ez a bor nem e földrajzi helyről származik.

116 Márpedig a felperes elismeri, hogy a területének Palomar elnevezésű része nem a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló új rendeletben említett el Palomar településen helyezkedik el.

117 Következésképpen a felperes által hivatkozott érvet el kell utasítani.

118 Másodszor a felperes lényegében azzal érvel, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok alkalmazhatóságához az kell, hogy a bejelentett védjegy azon borokat leíró téves földrajzi jelzést tartalmazzon vagy abból

álljon, amelyeknek a származása eltér a fogyasztók által e földrajzi jelzéshez társított származástól.

119 Márpedig a 3288/94 rendelet negyedik preambulumbekezdése meghatározza, hogy a TRIPs-megállapodás 23. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy nem részesíthető védjegyoltalomban a borok vagy a szeszes italok földrajzi származására utaló jelzést tartalmazó vagy abból álló megjelölés, illetve az ilyen védjegyet törölni kell, ha a szóban forgó bor vagy szeszes ital nem a jelzésnek megfelelő földrajzi területről származik, anélkül, hogy ennek feltételeként megkövetelné, hogy a megjelölésnek, illetve a védjegynek alkalmasnak kell lennie a fogyasztók megtévesztésére.

120 Következésképpen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok arra való tekintet nélkül alkalmazandó, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy alkalmas-e a közönség megtévesztésére, vagy hogy a termék származását illetően fennáll-e az összetévesztés veszélye.

121 A felperes e pontra vonatkozó érvelését el kell tehát utasítani.

122 Harmadszor a felperes lényegében azzal érvel, hogy a bejelentett védjegy nem a spanyol jog által oltalomban részesített el Palomar nevet, hanem kizárólag a „palomar" szót tartalmazza. Márpedig véleménye szerint tökéletes homonímiának kell fennállnia, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok alkalmazható legyen. Következésképpen a lajstromoztatni kívánt védjegyben az „el" névelő hiánya miatt annak lajstromozását nem tagadhatja meg az OHIM.

123 Szemléltető jelleggel meg kell állapítani, hogy ha a felperes érvelését el kellene fogadni, az olyan védjegy, mint a Baux de Provence vagy a Clos Vougeot lajstromozásának a lehetővé tételéhez vezetne, miközben a Les Baux de Provence és a Clos de Vougeot m. t. minőségi borok esetében léteznek földrajzi jelzések.

124 Márpedig a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának ezen értelmezése nyilvánvalóan sértené a földrajzi jelzések m. t. minőségi borok esetében történő oltalmának a nemzeti szabályozásban és a közösségi szabályozásban kitűzött célját.

125 Meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok alkalmazható legyen, elegendő, hogy az említett védjegyek olyan elemeket tartalmazzanak vagy olyan elemekből álljanak, amelyek lehetővé teszik a szóban forgó földrajzi jelzés bizonyossággal történő azonosítását, anélkül hogy figyelembe kellene venni azon határozott vagy határozatlan névelőket, amelyek esetlegesen a részét képezik.

126 Ez csak akkor lenne másképp, ha a földrajzi jelzés egy névelőt tartalmazó hely nevéből állna, amely névelő e névtől elválaszthatatlan lenne, és amely annak saját és önálló jelentést kölcsönözne.

127 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az el Palomar névnek nincs olyan saját és önálló jelentése, amely megkülönböztetné a Palomar névtől.

128 Ezért meg kell állapítani, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy, vagyis a CUVÉE PALOMAR olyan elemeket tartalmaz vagy olyan elemekből áll, amelyek lehetővé teszik az el Palomar földrajzi jelzés, vagyis a „palomar" szó bizonyossággal történő azonosítását.

129 Következésképpen a felperes azon érvelését, miszerint az „el" névelőnek meghatározó befolyása van a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok jelen ügyben való alkalmazhatóságára, el kell utasítani.

130 Negyedszer a felperes lényegében azzal érvel, hogy tekintetbe kell venni azt a tényt, hogy a spanyol jog által oltalomban részesített bejegyzett eredetmegjelölés alá tartozó

„el Palomar” név a nagyközönség vagy az érdekeltek körében ismeretlen, és hogy többjelentésű szó, amely csökkenti annak földrajzi jelzés jellegét.

131 Azonban, mivel a bejelentett védjegy lajstromozását kizárólag azon indokkal kell megtagadni, hogy e védjegy borokat azonosító földrajzi jelzést tartalmaz vagy abból áll, miközben a borok nem e földrajzi helyről származnak, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró ok alkalmazhatóságának a szempontjából közömbös az a tény, hogy a bejegyzett eredetmegjelölésben szereplő név a nagyközönség vagy az érdekeltek körében ismeretlen, vagy hogy a földrajzi jelzés jelleget csökkentő többjelentésű szó.

132 Ebből továbbá az következik, hogy nem lehet sikeres a felperes azon érvelése, miszerint analógia útján alkalmazni kell a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, amelynek értelmében a Bíróság megállapította, hogy nem kell alkalmazni e rendelkezés feltétlen kizáró okát az ismeretlen földrajzi területeket leíró névből álló összetett védjegyek esetében.

133 Ezen ítélkezési gyakorlat ugyanis nem alkalmazandó a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontjában előírt feltétlen kizáró okra, mivel e rendelkezés nem említ semmiféle, az esetleges összetéveszthetőségre vonatkozó elemzést.

134 A lajstromozás megtagadásához ugyanis elegendő, hogy valamely bor azonosítására szolgáló bejelentett védjegy borokat azonosító földrajzi jelzést tartalmazzon vagy abból álljon, miközben az a bor, amelyre nézve a védjegy lajstromozását kérelmezték, nem erről a földrajzi helyről származik.

135 Ötödször a felperes arra alapított érvelésével kapcsolatban, hogy az illetékes szervezetek a „valencia” elnevezés védelme érdekében nem nyújtottak be felszólalást, meg kell állapítani, hogy mivel a védjegy lajstromozásának a megtagadása miatt a védjegybejelentést nem hirdették meg, harmadik felek, mint a bejegyzett eredetmegjelölést

szabályozó tanács, valamint a központi és helyi közigazgatási szervek nem kényszerültek a bejelentett védjeggyel kapcsolatban észrevételeket benyújtani.

136 Mindenesetre, még ha feltételezhető is, hogy e szervezetek felszólalást is nyújthattak volna be a bejelentett védjegy ellen, azonban azt nem tették, e felszólalás hiányából nem lehet ésszerűen azt levonni, hogy a védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése j) pontjának rendelkezései ellenére érvényesen lajstromozható.

137 Hatodszor a felperes azon érvelésével kapcsolatban, miszerint a bejelentett védjegy lajstromozása csak a meglévő nemzeti és nemzetközi lajstromozások közösségi meghosszabbítása, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozhatóságát kizárólag a vonatkozó közösségi jogszabályok alapján kell értékelni. Sem az OHIM, sem a közösségi bíróság nincsen kötve a valamely tagállamban vagy harmadik országban hozott, a megjelölés nemzeti védjegyként való lajstromozhatóságát elismerő határozatokhoz (a Törvényszék T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 47. pontja és T-19/04. sz., Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ügyben 2005. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2383. o.] 37. pontja).

138 A tagállamokban fennálló lajstromozások csupán figyelembe vehető tényt képeznek a közösségi védjegylajstromozás szempontjából, és a bejelentett védjegyet a vonatkozó közösségi szabályozás alapján kell értékelni. Ebből következik, hogy az OHIM nem köteles magáévá tenni a származási ország védjegyügyekben illetékes hatóságának követelményeit és értékelését, valamint nem köteles a bejelentett védjegyet csupán abból a tényből kifolyólag lajstromozni, hogy a spanyol védjegyhivatalnak van egy lajstromozásról szóló határozata (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-238/09. P. sz., Develey kontra OHIM ügyben 2007. október 25-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-9375. o.] 66–73. pontját).

139 Következésképpen a nemzeti és nemzetközi lajstromozásokkal való rendelkezés nem akadályozhatja meg valamely védjegy lajstromozásának a közösségi szabályozás alapján történő megtagadását.

140 Ebből következik, hogy a felperes erre vonatkozó érvelését szintén el kell utasítani.

141 Hetedszer a felperes azon panaszát illetően, miszerint lényegében a CUVÉE PALOMAR védjegy lajstromozásának nem lehet akadálya, mivel az OHIM elfogadta a PAGO PALOMAR és az ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR védjegyeinek a lajstromozását, emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanácsoknak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok. Ennek megfelelően a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett ezen rendelet alapján lehet értékelni, és nem a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (lásd a Bíróság C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-3569. o.] 65. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

142 Ebből következik, hogy a felperes e panaszát csak elutasítani lehet.

143 Nyolcadszor a felperes lényegében azzal érvel, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének j) pontját a TRIPs-megállapodás releváns rendelkezéseinek és különösen annak 24. cikke (5) bekezdésének a fényében kell értelmezni. Márpedig, mivel 1997 óta a CUVÉE EL PALOMAR spanyol védjegy jogosultja, figyelembe kell venni e védjegynek az „el Palomar" település nevének a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölés keretén belüli, 2000-ben szabályozott oltalmával szembeni elsőbbségét.

144 A felperes lényegében úgy véli, hogy mivel a TRIPs-megállapodás 24. cikke (5) bekezdésének rendelkezései alapján a bejegyzett eredetmegjelölés 2000. évi elismerése

nem érvényteleníti a korábban lajstromozott CUVÉE EL PALOMAR védjegyet, és e korábbi nemzeti védjegy fennállása lehetővé teszi a jóhiszeműen kérelmezett CUVÉE PALOMAR védjegy lajstromozását, e lajstromozást nem lehet megtagadni kizárólag arra hivatkozva, hogy e védjegy a nemzeti védjegy lajstromozását követően elismert földrajzi jelzést tartalmaz.

145 A fenti 64–67. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében bár a TRIPs-megállapodásnak a rendelkezései nem olyan jellegűek, hogy a magánszemélyek számára olyan jogokat keletkeztetnének, amelyekre azok a közösségi jog értelmében a bíróságok előtt közvetlenül hivatkozhatnak, a 40/94 rendeletet, amennyire lehetséges, e megállapodás szövegének és céljának a fényében kell értelmezni.

146 A TRIPs-megállapodás 24. cikkének (5) bekezdése szerint, ha jóhiszemű védjegybejelentést tettek, a védjegyet jóhiszeműen lajstromozták vagy a védjegyhez fűződő jogokat jóhiszemű használat révén szerezték meg mielőtt a földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna, a TRIPs-megállapodás 1. fejezetének – amelyben a 24. cikk szerepel – a végrehajtására tett intézkedések nem érintik a védjegy lajstromozhatóságát, a lajstromozás érvényességét, illetve a védjegyhasználati jogot pusztán azon az alapon, hogy a védjegy azonos vagy hasonló a földrajzi jelzéshez.

147 E rendelkezés feltételezi tehát, hogy jóhiszemű védjegybejelentést tettek vagy a védjegyet jóhiszeműen lajstromozták azelőtt, hogy a földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna, vagy hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyet jóhiszeműen használták azelőtt, hogy a földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna.

148 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a CUVÉE PALOMAR védjegy lajstromozása iránti kérelmet 2006-ban nyújtották be, vagyis azután, hogy az „el Palomar” földrajzi

jelzést a származási országban a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, a 2002. július 4-i APA/1815/2002. miniszteri rendelettel módosított új rendelettel oltalomban részesítették volna.

149 Továbbá a felperes nem bizonyítja, hogy a CUVÉE PALOMAR nevet jóhiszeműen használta azelőtt, hogy az „el Palomar" földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna.

150 Végül feltételezve is azt, hogy a felperes az 1997-ben Spanyolországban lajstromozott CUVÉE EL PALOMAR védjegyével kapcsolatban magának követelheti az elsőbbségből származó előnyt, azt adott esetben csak e meglévő védjegy esetében és nem új, a földrajzi jelzés oltalmáról szóló döntésnek a pillanatában még nem létező, e földrajzi jelzésből is álló védjegyek lajstromozása esetében teheti meg.

151 Következésképpen a felperes előnyére nem hivatkozhat a TRIPs-megállapodás 24. cikkének (5) bekezdésére annak elérése céljából, hogy lajstromozzák a bejelentett védjegyet.

152 A tárgyhoz nem tartozóan a Törvényszék megjegyzi, hogy a Bizottság a Hivatalos Lapban a 823/87 rendelet 1. cikke (3) bekezdésének rendelkezései alapján 1999. február 19-én közétett egy listát az m. t. minőségi borokról. Ez a lista említi az 1995. december 8-i BOE-ban közzétett 1995. november 29-i rendelettel módosított, a „valencia" bejegyzett eredetmegjelölésről és annak szabályozó tanácsáról szóló, 1987. június 13-i miniszteri rendeletet. Márpedig e módosított rendelet említi a Palomar települést a Clariano alrégió részeként, amely maga is része a „valencia" bejegyzett eredetmegjelöléssel érintett földrajzi területnek. Ebből következik, hogy 1995-ben,

vagyis a CUVÉE EL PALOMAR nemzeti védjegy lajstromozása előtt, a Palomar település a nemzeti és a közösségi jog által oltalomban részesített földrajzi jelzés volt.

153 Kilencedszer a felperes azon érvelésével kapcsolatban, miszerint lényegében az OHIM lajstromozott olyan védjegyeket, mint a CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ és a CUVÉE OCCITANE, és következésképpen semmi sem szól a CUVÉE PALOMAR lajstromozása ellen, meg kell jegyezni, hogy a felperes se nem bizonyította, és még csak nem is állította, hogy a Mediterraneo, a Golfe de Saint-Tropez és az Occitane valamely bor azonosítására szolgáló, oltalomban részesített földrajzi jelzések.

154 Következésképpen a felperes érvelése e ponton is irreleváns, és azt el kell utasítani.

155 Mindezekből az következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

156 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

157 Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM költségeinek a viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Abadía Retuerta, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. május 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások